

VIA CRUCIS 2025

INTRODUCCIÓ

Germanes i germans, ens hem reunit per reflexionar i pregar en la contemplació de Jesús, que fa el seu camí de la creu.

Nosaltres també seguirem les seves petjades. Fer el camí de Jesús cap al Calvari fa que ens sentim Església, comunitat de pelegrins que portem l'esperança a tots els racons de la nostra societat i del món. Fer memòria de la passió i de la mort del Senyor fa que ens identifiquem amb els sentiments de Crist Jesús, "que es va fer no res: prengué la condició d'esclau i es feu semblant als homes. Tingut per un home qualsevol s'abaixà i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu" (Fl 2,7-8).

Que el seu comportament inspire la nostra meditació i la nostra pregària, mentre recorrem amb el Crist el camí de la Creu, que condueix a la seva mort dolorosa i gloriosa.

Que el seu comportament ompli el nostre cor d'agraïment per tot el que Ell ha fet per salvar-nos i no ens faci oblidar que Ell continua sofrint en tants homes i dones del nostre món; en tota la creació que anhela la redempció definitiva.

Preguem.

Senyor Jesús, vós no acabeu de morir. La creu del Calvari continua en el món en tants germans nostres que sofreixen i moren cada dia. Sou vós mateix qui, per ells, continueu el vostre oferiment al Pare per la salvació de tots.

Feu, Jesús, que seguint la bogeria d'ella creu, units a vós i a la vostra dolça Mare, passem de les tenebres a la llum, de l'error a la veritat, del dubte a la fe, del desesper a l'esperança, dels odís i de la mort fugissera a la vida que perdura sempre, amb la ferma confiança que, més enllà del fracàs i l'anorreament ja despunta l'horitzó de la Pasqua, l'albada de la vostra resurrecció. Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles. R/. Amén.

Primera estació: Jesús és condemnat a mort

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: Després d'acusacions contradictòries, de corredisses nocturnes, de judicis sumaríssims, de tortures humiliants, de rentaments de mans i d'evasions de responsabilitats, s'arriba a la incompreensible i màxima sentència: "Pilat els el va entregar perquè fos crucificat" (Jn 19,16). La justícia, el que els humans entenem per justícia, ha estat impossible. Jesús ha perdut. Ell accepta aquesta sentència injusta. L'innocent és condemnat i ha vençut un cop més la força del poder a la sinceritat desarmada de l'amor.

Lector 2: Senyor, també nosaltres, amb la nostra passivitat i les nostres complicitats amagades, us seguim condemnant en els nostres germans, pels quals heu donat la vida. Jesús, Senyor, deslliureu-nos de ser portadors de mort. Que al nostre pas floreixi la vida.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Segona estació: Jesús porta la creu

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: Portant la seva creu, Jesús sortí cap al lloc anomenat "La Calavera". En ell s'acompleixen les paraules del profeta Isaïes: "Ell portava les nostres malalties i havia pres damunt seu els nostres dolors. Nosaltres el teníem per un home castigat que Déu assota i humilia. Però ell era malferit per les nostres faltes, triturat per les nostres culpes: rebia la correcció que ens salva, les seves ferides ens curaven" (Is 53,4-5).

Ell és el gran sacerdot, l'altar i la víctima que reconciliarà la humanitat amb Déu. "Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i que em segueixi" (Lc 9,23). Ell ha estat el capdavanter d'una multitud de màrtirs que ens fan propera la seva immolació. Ell ha estat l'ideal i la força de tants homes i dones que han pres cada dia la creu d'un testimoniatge clar i fidel, que ha estat llavor de cristians per a totes les generacions.

Lector 2: Ajudeu-nos, Senyor, a portar la nostra creu. Que siguem capaços de compartir la nostra vida i d'acceptar les exigències del vostre seguiment. Que el nostre testimoni sigui l'expressió d'un amor que no tem el pes de la creu, o donar la vida perquè és només en vós que podrem recobrar-la en la seva plenitud.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Tercera estació: Jesús cau per primera vegada

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: En el camí que fa Jesús cap al Calvari, pot passar de tot: caure una, tres o deu vegades. Tot és possible. En el camí que portava al Calvari, Jesús està abatut, esgotat. No pot més i cau. A tot aquest suplici s'hi afegeix encara un dolor moral: aquest camí fins al Calvari l'ha de fer tot sol, i ell no estava fet per caminar en solitari. ¿On són ara els seus deixebles? Ja a l'hort de les Oliveres, els seus amics no estan disposats a donar a Jesús tot el que n'espera d'ells.

Sentir-se cridat a la fe en Jesucrist és sentir-se cridat a compartir. Compartir el que som, el que tenim, el que sabem. Creure en Jesucrist és dir sí a l'amistat, a la comunicació, a la reconciliació, a la comprensió, a l'acceptació de l'altre tal com és. Som diferents i és com a diferents que hem de saber fer junts el camí, malgrat els nostres recels, malgrat les nostres caigudes. Jesús ens espera en el seu camí. Seguir les seves petjades és buscar la font d'una comunió plena amb Déu i amb tots els germans.

Lector 2: Jesús, Senyor, nosaltres fem pesada la vostra creu amb la falta d'atenció als altres. Ensenyeu-nos a donar la mà a qui, al nostre costat, diu: no puc més! Que us sentim present en tots els qui cauen esclafats pel pes insuportable de la injustícia, de la malaltia, del desamor... Ensenyeu-nos a estar atents als altres, a ser solidaris amb els qui fan camí com nosaltres.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Quarta estació: Jesús troba la seva mare

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: Maria camina al mig de la gentada; amb els ulls no abandona els passos del seu fill. Cap dels seus gestos, ni un de sol dels seus sospirs, ni la més petita nafra escapa als seus ulls de Mare.

Ella es manté al seu lloc. No es deixa prendre el protagonisme de Mare en aquest moment en què el fill és trepitjat i menyspreat. Mare i fill, més enllà de les enraonies de la gent, s'ajuden a creure i a esperar que Déu doni la raó als nets de cor, als pacificadors i als perseguits per causa de la justícia. Maria ocupa el seu lloc en aquest camí de la creu. Com a mare, com a creient, com a dona forta, com a model d'esperança. Nosaltres, seguidors de Jesucrist, tenim en Maria un punt de referència per a creure, per a estimar, per a esperar més enllà de totes les evidències.

Lector 2: Jesús, Senyor, que us sapiguem descobrir en tot trobament –de goig o de dolor– i puguem viure'l amb la serenor joiosa o sofrent de Maria. Que com ella afrontem amb decisió i esperança els nostres desconsols.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Cinquena estació: El cireneu ajuda Jesús a portar la creu

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: Obliguen un vianant que venia del camp, Simó de Cirene, a prendre la creu de Jesús. Jesús havia d'arribar viu a la muntanya de la Calavera i accepta l'ajuda d'aquest treballador del camp que, amb gest tremolós i esforçat, porta la creu del condemnat el tros de camí que encara li queda. Simó s'integra així en el camí del crucificat.

De Jesús, hem après que el que ens donarà més goig i satisfacció és alleugerir el pes que enfarfega el camí de la vida. Dona de menjar al famolenc, fa que els cecs hi vegin, que els coixos caminin: ell ha vingut a proclamar als captius la llibertat, a alliberar els qui viuen aclaparats pel pes feixuc de les obres que condueixen a la mort.

Lector 2: Doneu-nos força, Senyor, per saber trencar el nostre egoisme i la nostra comoditat. Que sapiguem ser oberts i solidaris a tots aquells que necessiten la nostra ajuda. Que en ells us reconeguem i servim, a vós que tan humilment, tan quotidianament us poseu al nostre abast.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Sisena estació: La Verònica eixuga el rostre de Jesús

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: En l'aspre camí de la creu, el poble cristià hi ha volgut posar un gest delicat i tendre. D'entre la gent, una dona s'avança, compadida i valenta, i eixuga la cara plena de sang de Jesús, desfigurada pels turments de la passió. El gest espontani i improvisat de la Verònica és pura gratuïtat.

Contemplant la vida de Jesús ens sentim empesos a sembrar la nostra vida de gestos desinteressats, de detalls espontanis, que poden tornar la joia i la il·lusió de viure a tantes persones al nostre voltant que potser esperen un gest que els mostri la tendresa de Déu, la tendresa que fa renéixer l'esperança. L'amor no té normes ni fronteres. Fem un pas endavant i honorem-nos i estimem-nos, sense esperar cap recompensa, desinteressadament, només pel goig d'estimar sense mesura, sense límits, gratuïtament.

Lector 2: Jesús Senyor, la vostra faç sagnant i gloriosa ens revela el vostre amor. Feu que respectem en nosaltres la vostra imatge, aquella imatge que ens vau donar quan creàreu el món i que pel nostre pecat hem malmès. Que sapiguem venerar-vos i estimar-vos ens els més pobres, en aquells que ni tan sols tenen aparença humana, marcats per les nafres del mal i del dolor, ja que és en ells que ens sortiu

a l'encontre; és en ells que el vostre rostre, la vostra mirada, pot il·luminar el nostre cor tantes vegades insensible a la vostra presència en els germans.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Setena estació: Jesús cau per segona vegada

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: Tot ens fa pensar que Jesús també volia arribar fins al final. La por, l'havia tingut abans. Ara ja no és l'hora de la por. És l'hora de treure força de flaqueza i ser conseqüent amb la seva fidelitat al Pare, amb la seva missió. Aquesta no va ser l'única ocasió en què Jesús posava a prova la seva fidelitat: les temptacions al desert, el plor sobre Jerusalem en adonar-se que no accepta el seu missatge, la duresa de cor i la fe ambigua i poc decidida dels seus seguidors. Tot convidava al fracàs i a l'abandó... I malgrat tot, Jesús segueix el seu camí i carrega de nou la creu.

Nosaltres també patim les ambigüitats de la nostra decisió. Ens costa de ser fidels. I no costa gaire convèncer-nos que el camí del seguiment de Jesús és impossible. La fidelitat renovada per Jesús una vegada i una altra, i portada fins al final, ha de moure'ns a mantenir-nos constants en la nostra decisió, enmig de les proves.

Lector 2: Ajudeu-nos, Senyor, a aixecar-nos sempre. A recomençar totes les vegades que calgui. Volem arribar al final, perquè sabem que vós, voleu dur a terme allò que heu començat en nosaltres.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Vuitena estació: Jesús consola les dones de Jerusalem

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: Per horrible que fos la ruta de Jesús cap al Calvari, no li mancaren punts de consol, testimonis de la presència del Pare: l'ajuda de Simó de Cirene, el gest de la Verònica, l'encontre amb la seva Mare i, ara, el plor compassiu d'unes dones de Jerusalem. Es bo saber compadir els sofriments de Crist en la seva passió. Ell ha compartit també la nostra vida i les nostres limitacions, llevat del pecat. Per això ara ens invita a anar més enllà d'un sentiment compassiu i plorar per nosaltres mateixos, tot considerant la responsabilitat que tenim davant el mal del món; la nostra poca decisió en ser promotors del bé; la manca de coratge a l'hora d'optar per Ell i d'arriscar-nos pels altres.

Lector 2: Gràcies, Senyor, perquè a través de la vostra reflexió a les dones de Jerusalem, ens inviteu a mirar el nostre interior, a plorar el nostre pecat i a seguir endavant pel camí de la fidelitat.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Novena estació: Jesús cau per tercera vegada

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: Jesús, a Getsemaní, desvetlla fins a tres vegades els seus deixebles, cercant-hi ajuda i comunió en la pregària. Jesús pregunta a Pere fins a tres vegades si l'estima. En moltes paràboles del

Regne, Jesús fa l'elogi de la constància, de la paciència, de no mirar enrere; parla de la llavor minúscula que després es fa un arbre; de la planta que, imperceptiblement, creix nit i dia. Desdir-se, defallir, cansar-se, tenir por, plegar veles... Heus aquí una colla d'actituds que no s'adiuen amb els sentiments que tingué Crist Jesús. Tot i que l'amenaça del fracàs i la inutilitat plani en el nostre horitzó, si mirem l'itinerari de Jesús, ens adonarem que aquesta amenaça és un engany, un miratge que pot enterbolir la meta final del nostre camí. Jesús confià i cregué més enllà de totes les amenaces i els dubtes. Per això no queda estenallat a terra, no es dona per vençut i avança cap al trobament definitiu amb el Pare que l'espera en el silenci terrible de l'abandó aparent, per rebre'l en els seus braços.

Lector 2: Jesús, Senyor, doneu-nos el coratge i la força per seguir-vos. Que no abandonem la ruta ni el combat de la vida, cansats de caminar. Que en el camí de l'amor no diguem mai prou i siguem prou forts i prou humils per tornar a començar tantes vegades com calgui.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Desena estació: Jesús és despul·lat dels seus vestits

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: A Jesús, no li queda res: ni fama, ni prestigi, ni motiu d'orgull, ni amics, ni admiradors, ni els seus. Despul·lament total, pobresa i nuesa absolutes. La carn de Jesús, nascuda de Maria, feble i vulnerable com la nostra, ara nua i exposada a la befa i a l'escarni groller de la xusma.

Enmig de la humiliació més degradant, Jesús assumeix amb dignitat el nostre desvergonyiment i els nostres ultratges, i ens estimula a despul·lar-nos de l'home vell per revestir-nos de l'home nou fet a la seva imatge i semblança. Caldrà que el gra de blat mori perquè doni fruit. De la fecunditat de la vida i de la mort de Jesús, nosaltres en vivim. I el fracàs fecund de molts d'altres que han seguit els seus passos ens dona la certesa de que aquest camí és bo.

Lector 2: Que sapiguem desprendre'ns, Senyor, de tot allò que ens és obstacle per a una més plena identificació amb vós i amb els altres. Que en el nostre peregrinar per aquest món, sentim el crit de tants abandonats i indigents que els ha estat arrabassada la seva dignitat de persones, ja que és en ells que avui sou novament despul·lat i humiliat.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Onzena estació: Jesús és clavat a la creu

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: Ha arribat l'hora de la prova definitiva: la crucifixió, el suplici més vil reservat als criminals i als esclaus. La creu que Jesús ha abraçat tot al llarg de la via dolorosa, que l'ha aixafat contra terra en les seves caigudes, ara s'ha fet u amb ell, incrustada al seu cos amb els claus terribles.

Estem tan acostumats a veure la creu... Presideix el nostre altar, la tenim al capçal del llit, la trobem com a senyal de terme o en les cruïlles dels camins, o potser la portem penjada al voltant del nostre coll. Els artistes s'hi han lluit: l'han esculpida en or i en plata, en pedra i en fusta, l'han dibuixada de mil maneres diferents. Tot això està molt bé. Fins i tot trobem bonica la imatge del crucificat.

Mirem sincerament Jesús clavat en creu i deixem que la seva imatge toqui el fons del nostre cor, perquè compreguem qui és Déu i qui som nosaltres... fins on és capaç d'arribar la nostra misèria

humana i fins on és capaç d'arribar l'amor de Déu que, en el cos torturat de Jesús, s'ha anorreat perquè nosaltres tinguem vida.

Lector 2: Jesús, Senyor, que heu clavat els nostres pecats a la vostra creu, feu-nos comprendre com n'arriba a ser de gran el vostre amor. Feu-nos valents i forts, humils i confiats per a conduir la nostra vida sempre pel camí estret de l'Evangeli, mai per la senda ampla de la perdició.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Dotzena estació: Jesús mor a la creu

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: En el nus de la vida, la mort hi ha fet el niu. El caliu de viure cova la mort. Ningú, ni el Fill, se n'ha pogut evadir.

Aquesta és la primera mort. Però n'hi ha una altra: la mort eterna, la mort que dominava la humanitat des del pecat d'Adam. I Crist, el nou Adam, la desafia sense fona ni espasa, com el jove David contra Goliat.

La creu clavada en el cor de la terra és l'estocada definitiva per la qual Crist venç el pecat del món que engendrava la segona mort.

I Jesús, inclinant el cap, expirà. Nosaltres contemplem avui la mort de Jesús, perduts en la immensitat i la foscor d'un misteri inefable que ens fa exclamar amb perplexitat: realment, Jesús s'ha fet igual a nosaltres fins i tot en la mort, la més gran limitació humana. Però també avui, com al llarg de tantes generacions de creients, aquesta mort se'ns torna lluminosa i ens obre a l'esperança: ni la mort ja no ens pot fer por, perquè l'amor ha vençut, l'amor ha estat el més fort.

Lector 2: Gràcies, Senyor, perquè en la serenor del vostre rostre brilla l'esclat de la Vida. Per damunt de les creus del nostre món, la vostra silueta inanimada dalt la creu ens fa endevinar l'horitzó d'una clariana d'esperança, d'un nou demà on la utopia de la caritat i la reconciliació ha esdevingut possible, ja que ens heu fet de nou germans i fills d'un mateix Pare. Vingui a nosaltres el vostre Regne!

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Tretzena estació: Jesús és baixat de la creu

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: El Calvari és un silenci. La creu ha acabat la seva funció mortal i salvadora alhora. Cal separar-ne el cos de Jesús, i és davallat per dos deixebles i col·locat en braços de Maria. Tot s'ha acomplert. La mare abraça el cos sense vida del Fill que no ha pogut acaronar durant la passió ni l'agonia. L'abraça tendrament, dolorosament, i el plora amb plor serè i amarg.

El cos jacent de Jesús a la falda de Maria és paradigma i encarnació de tots els justos morts pel fet de ser-ne, de tots els homes i les dones criminalment bandejats, els quals la mare Església acull i plora.

Lector 2: Que siguem capaços, Senyor, de compartir el dolor de Maria fent costat els qui tenen necessitat de la nostra presència. Que la llavor sembrada pels màrtirs i per tots els justos ens estimuli a viure en plenitud i generositat la vida dels fills, testimonis de l'amor del Pare.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Catorzena estació: Jesús és sepultat

Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

Lector 1: En la soledat del sepulcre, Jesús dorm el son de la mort com gra colgat en les entranyes de la terra.

El si virginal de Maria i la cova del sepulcre nou es donen la mà i clouen el cercle del misteri salvífic de Déu. Els homes ja no veurem el Fill fet home. El descobrirem sota el vel del Pa i del Vi; present i amagat en el rostre dels homes i de les dones. Jesús, en la tomba, no esdevindrà adob ni cendra. Ell és llavor d'eternitat, llavor de vida resplendent de glòria que arrelarà per tota la terra i xuclarà de tots els sepulcres els qui han mort esperant en ell per germinar com tiges vives, acaronades pel sol de Déu. En el silenci del sepulcre plana una remor imperceptible i fecunda on el trobament de Déu i l'home és promesa d'una nova creació, espera vigilant, on de la fosca en brolli Llum, i de la terra en broti Vida.

Lector 2: Senyor, feu ressuscitar per a la Vida a tots els qui han mort, als qui hem conegut, als qui hem estimat, a aquells amb els quals hem conviscut. I a nosaltres, feu que caminem amb l'esperança de trobar-vos a Vós i de retrobar-los a ells per sempre més. Que l'expectació serena i confiada del matí de Pasqua animi constantment cada un dels passos del nostre pelegrinatge per aquesta terra.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R/. Tingueu-nos pietat.

Conclusió

Germanes i germans, hem seguit Jesús, el Senyor, en el seu camí fins a la creu, fins al sepulcre.

Sabem prou bé que si volem ser seguidors seus, el seu camí és un camí exigent, no sempre fàcil, com totes les coses que ens demanen anar més enllà de la nostra mediocritat, o del nostre viure més o menys instal·lat o despreocupat.

Sabem prou bé que, si vivim la nostra vida cristiana sense ambigüitats i de manera coherent, ens pot portar problemes i imprevistos, però si de debò volem perpetuar l'exemple i la vida del Crist en el nostre món, tinguem la certesa de que no estem sols en aquest camí; l'exemple de tants homes i dones que s'ho juguen tot pel Crist ens encoratja, i la certesa de que Jesús ens fa costat en tot moment ens dona una confiança ferma per seguir endavant, aquella confiança que en el fons ens fa sentir fermes i segurs perquè creiem que en Crist, mort i ressuscitat, tot ho podem. Ell és la nostra Pasqua, aquella pedra rebutjada pels constructors, però escollida per Déu, i que ens fa ser pedres vives d'aquesta Església que ens ha donat la fe i l'esperança, i ens ha fet néixer de nou en Crist, la Llum que ens va al davant en el nostre pelegrinatge cap a Déu.

Que nosaltres siguem, en la nostra vida, un reflex d'aquesta llum del Crist i sapiguem fer-la present a tots els homes.

Preguem.

Oh Déu, vos heu dut a terme l'obra de la vostra redempció en el misteri pasqual del vostre Fill. Feu que la seva mort i resurrecció augmenti en nosaltres el desig de seguir les seves petjades, tot fent camí al costat dels més pobres i marginats. Per Crist, Senyor nostre. R/. Amén.

V/. Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.